

at jeg, hvis hr. Albrechtsen vil binde mig til et årstal, som vi vil have så tidligt som muligt, men jeg kan ikke stå og sige, hvad så tidligt som muligt er, så også får det igennem EU. Og hvis EU melder det ensidigt ud, har EU ikke optrådt klogt.

Kl. 17.40

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det forstår jeg ikke helt, for ministeren siger nu – sådan forstod jeg budskabet – at der intet er vedtaget før til sidst, alt kan vedtages samlet. Jamen så vil meldingen om en dato jo heller ikke være vedtaget, før de andre ting er kommet med ind. Jeg tror bare, og det er jo også erfaringen fra det verdenshandlestoppmøde, der brød sammen i Cancún i Mexico, at hvis ikke EU kommer ulandene bedre i møde, så risikerer vi en gentagelse, hvor det hele bare bryder sammen.

Derfor forstår jeg ikke helt logikken i, at man ikke skulle komme i møde på det her punkt. Det forhindrer jo ikke at man siger: Den endelige vedtagelse og den dato forudsætter jo, at man også bliver enig på de andre punkter.

Jeg synes ikke, at der er nogen modstrid mellem det, jeg har foreslået, og den ramme for forhandlingerne, som ministeren redegjorde for.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er jo ikke nogen tvivl om, at både hr. Keld Albrechtsen og jeg og størstedelen af det danske Folketing, formentlig hele det danske Folketing, ønsker en sådan løsning. Det ved hr. Keld Albrechtsen jo også fra forhandlingerne i Cancún, hvor vi var en bred delegation, der alle var enige. Så lad os ikke gøre det til en diskussion. Det er taktikken, som hr. Keld Albrechtsen ganske rigtigt sagde.

Jeg tror ikke, det er en klog taktik, at vi kommer ud med et årstal og binder os til det og så ikke har fået noget på de andre punkter. Men jeg er enig i, at vi skal komme ulandene i møde.

Det er også derfor, at den danske regering har taget det, der hedder Outreach-initiativet, hvor vi jo samler ulandene, de afrikanske lande, om at få det bedst mulige ud af Doharunden, således at de står så stærkt som muligt, og så der ikke er nogen misforståelser, som der var i Cancún, i ulandsgruppen i forhold til os. Det møde finder sted, jeg tror, at det er den 18. januar i Tanzania med vistnok op til 20 afrikanske lande og de nordiske lande.

Jeg har også drøftet hele situationen med den nye kommissær Mandelson på hans første arbejdsdag i mandags, hvor vi også var enige om landbrugspolitikken, sådan som det er nævnt her med en så hurtig som mulig udfasning. Vi var også meget enige om, at vi skal være meget konstruktive og aktive i WTO-forhandlingerne og bruge tiden op til Hongkong med at lave alliancer. Det er det, jeg prøver på med Afrikainitiativet.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Tak til udenrigsministeren. Så går vi i gang med ordførerrækken, og første ordfører er hr. Thor Gunnar Kofoed.

Thor Gunnar Kofoed (V):

Der er ikke nogen, der skal være i tvivl om, at Venstre vil helt af med alle former for tilskud, også de her omtalte eksportsubsidier. Alle tilskudsordninger skal væk fra landbrugsproduktionen, så det ad åre bliver de frie markeds kræfter, der skal bestemme, hvor tingene skal produceres.

Det skal ske gennem en afbalanceret afvikling af alle tilskud i hele verden, men samtidig er Venstre også meget opmærksom på, at det ikke er Europas fattigste befolkningsdel, nemlig landbefolkningen, der skal betale for de uigennemtænkte politikker, som bl.a. dette forslag er.

I Venstre går vi absolut ind for, at EU nedtrapper sine eksportsubsidier i takt med, at andre dygtige landbrugslande nedtrapper deres støtteordninger som f.eks. USA med sine eksportkreditter og fødevarerbestand osv. Og der er også statshandelsvirksomheder i Canada og i New Zealand, og der er andre ordninger som produktionsstøtte til forskellige specialproduktioner i Brasilien og Argentina.

Derfor går vi ind for en meget hurtig afvikling af alle disse ordninger, men det er ikke noget, vi skal gøre i Europa alene. Det er jo sådan, at vi ikke i Danmark har fuld indflydelse, hvor vi bare kan diktere, hvad Europa skal mene. Og vi flytter ikke noget, medmindre Europa er helt enig i den her sag. Det er jo heller ingen hemmelighed, at Danmark ikke har den allerstørste opbakning til, at det skal gå lynhurtigt på europæisk plan.

Jeg kunne måske drille oppositionen lidt med at fremhæve, at det er de socialistiske og grønne kræfter i Europa, der kæmper meget hårdt imod, at det skal gå hurtigt. Der er endda nogle af de socialistiske kræfter, der meget stærkt går